

Rendkívüli alkalmaink márciusban

1. *Március 3.* 18.00. – A Nők Ökumenikus Világimanapjának szegedi alkalma templomunkban
2. *Március 6.* 16.30. – Presbiteri gyűlés
3. *Március 12.* – A délelőtti istentisztelet után Arcok a gyülekezetből c. sorozat újabb bemutató beszélgetése
4. *Március 20.* 16.30 – Presbiteri bibliaóra
5. *Március 24.* 18.30 – Bűnbánati istentisztelet
6. *Március 26.* 10:00 és 18.00 – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel. A délelőtti istentisztelet után előadás a reformációról (Kereskényi Sándor)
7. *Március 30.* 18.00 – Zenés áhítat a Vántus István Gyakorló Zeneművészeti Szakközépiskola hallgatóival

Imádkozzunk

- a világimanap után is Fülöp-szigeteki testvéreinkért!
- azért, hogy a börtben egyre közelebb kerülhessünk a „lelkiekhez”, és egyre távolabb az anyagiaktól!
- a gyengénlátókért és a vakokért!
- Adjunk hálát meghallgatott imáinkért!

Kézfogás

Missziói hírlevél
2017. március 5.
3. szám
www.honvedter.ref.hu

Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatik majd nektek. (Mt 6,33)

Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és öröm a Szentlélekben, mert aki így szolgál Krisztusnak, az kedves Isten előtt, és megbízható az emberek előtt. (Róm 14,17-18)

Sokan mondják, hogy az életben a magunk elé kitűzött célok elérése nagyon fontos. Sikerre vágyunk az iskolában, aztán az alapos tanulmányok után jól fizető állásra, amely módot ad az élet élvezetére. Másoknak még fontosabb ennél az egészség, a jó közérzet és az ezekhez vezető praktikák keresése. Pedig nem élünk védőburokban, baleset, betegség mindenkivel megeshet – hirtelen és alattomosan.

Az örökségre vágyakozó testvérnek Jézus arról az emberről beszélt, aki minden bizodalját a megszerzett javaiba vetette, amely majd biztosítja a biztonságát (Luk 12,13-21). A példa szereplője úgy látja, hogy a betakarított tartalékból éveken át kényelmesen eléldelgelhet, amikor Isten így szól hozzá: „*Bolond, még ez éjjel elkérlik tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?*”

A földi gazdagság utáni hajsza elfeledtette a történet emberével Istent. Amikor rájön tévedésére, már késő.

A fenti jézusi tanítás nekünk is időszerű. A legfontosabb és legsürgősebb „*Isten országának és igazságának*” a keresése, vagyis: az, hogy elismerjem Isten hatalmát életemben, és hogy arra törekedjek, hogy kedvében járjak. Az Ő országba csak az léphet be, aki újonnan született (Jn 3,7) Hogyan juthatunk ehhez az új élethez és igazsághoz? Hinni kell Istenben! (Jn 3,16).

A hívő már ezen a földön Isten országában él, amely „*igazság, békesség és öröm*”.

Nemes Gábor

Ebben az évben is megrendezésre került az Nők Ökumenikus Világimanapja, melynek Szegeden a mi gyülekezetünk adott otthont. A 2017. március 3-án, 24-órás, föld körüli imalánc a Fülöp-szigeteken élőkért szólt. A Fülöp-szigetek különböző felekezetű asszonyainak csoportja a társadalmi igazságosság témakörét állította ebben az esztendőben a világ figyelmének fókuszába.

Erre az alkalomra az előkészületek évekkal ezelőtt kezdődtek, akkor, amikor az ott élők még alig ocsúdtak fel a Haiyan tájfun okozta természeti katasztrófából. A hatalmas pusztítás okozta anyagi károkból való talpra állás lassú folyamat, az amúgy is nehéz körülmények között élő lakosság számára. Ezt a társadalmi-lelki állapotot igyekezett megragadni a Máté 20,13 alapján feltett kérdés: „*Igazságtalanul bánok én Veled?*” És ezt a kérdést szimbolizálja a borítókép – a fél szemét eltakaró, mérleget a kezében tartó Justitia alakjával a középpontban

(Forrás:MEÖT honlapja)

Tégy, Uram, engem áldássá, lelkedet úgy várom!
Tedd Te a szívem hálássá, hogy Neked szolgáljon!
Bárhová küldesz, ajkamról zengjen új ének!
Tégy, Uram, engem áldássá, oly sok a bús élet!

Tégy, Uram, engem testvérré, lelkedet úgy kérem!
Tedd Te a szívem, tedd készsé, bízni a testvérben!
Sejteni engeddd, mit érez: boldog-e, szenved-é?
Vígy közelebb a testvérehez, népedet tedd eggyé!

Füle Lajos

„Amikor pedig böjtöltök...” (Mt 6,16-18)

A húsvét előtti heteket böjti időszaknak nevezik. Úgy készül a hívő ember Jézus Krisztus halálának és feltámadásának ünnepére, hogy elcsendesedik, magába száll, s többet foglalkozik olyan dolgokkal, amelyeket fontosnak tart, de el szokott hanyagolni.

Az életünk betegesen egyoldalúvá vált. Sokkal többet törődünk magunkkal, mint másokkal, a testünkkel, mint a lelkünkkel, a pillanatnyi teendővel, mint a hosszú távú, sőt örökkévaló igazságokkal. Emiatt úgy válik szegénnyé az életünk, hogy észre sem vesszük, azt gondoljuk, ez az állapot a normális.

A böjt azt jelenti, hogy a keresztyén ember egy időre lemond a saját élvezetéről, szórakozásáról, hogy ehelyett másoknak szerezzen örömet vagy adjon segítséget. A megszokott összeget most nem magamra költöm, hanem másra vagy másra is. Háttérbe szorítom a test igényeinek kielégítését, és tudatosan jobban figyelek a lelkemre. Nemcsak arra ügyelek, mit várnak el tőlem az emberek, hanem hogy mit vár tőlem Isten, akivel oly sokszor nem törődöm.

A böjt az élet egyoldalúságának csökkentése, az egyensúly helyreállítása, terápia, gyógymód, ami mindenkinek használ. Ezzel a lemondással nem érdemeket szerzek Istennél, nem szenvedést okozok magamnak, hanem jót teszek vele önmagamnak is, másoknak is.

Nemcsak a gyomrunkon lehet böjtölni, van szóböjt is, indulatböjt, a kedvenc újság helyett lehet játszani a gyerekekkel, a tévé helyett beszélgetni a házastárssal vagy tanulmányozni a Bibliát. Jézus a böjtöt az istenfélő élet ugyanolyan természetes velejárójának tartotta, mint az imádkozást vagy az adakozást. Aki élete valamely területén tudatosan, határozott céllal elkezd gyakorolni ezt a lemondást, nagy lelki gazdagságra lel. „Atyád... megfizet neked.”

(A közelmúltban elhunyt **Cseri Kálmán** református lelkészre emlékezünk írásával. Forrás: **A kegyelem harmatja**)

